

ŠTAMPARNA
D. KARDELJA
LJUBLJANA

naš aero POSEBNA ŠTEVILKA

JUNIJ 1982

stopinje mladosti

glasilo pionirske in mladinske organizacije na
coš fran roš

letnik 2 — šolsko leto 1981/82 — številka 4

uredniški odbor

urednica

durda strso glavec

člani uredniškega odbora

irena ašič, romana kristan,

damjana teržan, iris hertiš

mentorica novinarskega krožka

ljudmila conradi

ilustracije

glasilo so ilustrirali člani likovnega krožka
jure vengust, andrej petan in dejan petrovič

mentor likovnega krožka

franc purg

naš aero

glasilo kemične, grafične
in papirne industrije celje

letnik XXI — posebna številka

celje, junij 1982

uredniški odbor

jože ahtik, dušan božič,

marjan buh, ivanka čater,

jože jazbec, janez korent,

zdenka penič, vera radič,

cvetka ramšak, miro ribežl,

cvetka robas, anica svet

svet glasila

albina cizej, karmen dovč,

zdravko kolar, stane lovrenčič,

bojan ogorevc, jelka sorčan

tehnično vodstvo

peter oset

glavni in odgovorni urednik

jože randl

uredil

tone škerbec

tisk

aero, tozd grafika

za tiskarno drago vračun

naslov uredništva
kadrovski in splošni sektor aero
celje, čuprijska 10

po mnenju republiškega sekretariata za prosveto
in kulturo, št. 33-316/78, je glasilo naš aero
oproščeno temeljnega davka od prometa
proizvodov

glasilo izhaja desetkrat letno
naklada 2.750 izvodov

DELAVCI TEMELJNE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA
DELA GRAFIKA V OKVIRU DELOVNE ORGANIZACIJE
AERO PODELUŽENO

TEMELJNO LISTINO

KI POTRŽUJE SKLEPNI SAMOUPRAVNI SPORAZUM O
SODELOVANJU S ČELODNEVNO OSNOVNO ŠOLO "FRAN ROŠ"
V ČELJU IN IZPRIČUJE SPREJEM POKROVITELSTVA NA
NŽENIM PIONIRSKIM ODREDOM I. ŠTAJERSKEGA BATALJONA.

TO NAS MEDSEBOJNO OBVEZUJE, SODELOVATI PRI
VZGOJI IN VKLJUČEVANJU NAŠEGA MLADÉGA RODU
V NAŠO SOCIALISTIČNO SKUPNOST, DA POSTANE NAŠ
MLADI ROD TRDEN POROK SOCIALISTIČNEGA DELA IN
USTVARJANJA, ZVEŠTI BRANILEC SVOBODE VSEH NARODOV
SVETA IN TRDEN BRANIK MIRU V SVETU. SKUPAJ ŽELIMO
UREŠNIČEVATI ZAMISLI NAŠEGA VZORNIKA IN
NAJVEČJEGA SINU - TOVARIŠA TITA.

DELAVCI TOZD GRAFIKA
DO AERO - ČELJE
PREDSIEDNIK OS:

PIONIRSKI ODRED
I. ŠTAJERSKEGA BATALJONA
NA ČOŠ "FRAN ROŠ" ČELJE
PREDSIEDNIK PO:

V ČELJU, DNE 20. IX. 1981

Prva tiskarna v Celju je bila ustanovljena leta 1788. Ustanovil jo je ljubljanski tiskarnar Eger, vodstvo tiskarne pa je prevzel F. A. Schütz. Ko je v letu 1791 Schütz osnoval lastno tiskarno, je Eger prodal svojo celjsko podružnico (tiskarno) knjigarnarju Fr. J. Jenku. V obeh tiskarskih obratih so tiskali uradne tiskovine in manjše tiske literarnega značaja.

Tiskarsko dejavnost je za Jenkom nasledil v Celju Sebastian Kaiser, od leta 1805 dalje pa je tiskarno vodila Kaiserjeva vdova Elizabeta in dediči. S ponovno poroko Elizabete je postal lastnik tiskarne Jožef Bacho, ki jo je uspešno vodil več kot trideset let.

Naslednji, ki je prevzel tiskarno v Celju, je bil Janez Jeretin, narodnjak in vpliven celjski meščan. Za njim je tiskarno nasledil prvi sin Jurij — Florijan Jeretin, nato pa še drugi sin Edvard — Jožef Jeretin. Leta 1875 je tiskarno odkupil Janez Rakusch, ki jo je upravljal do leta 1894, nato pa prodal novoustanovljenemu celjskemu tiskarniški konzorciju. Tiskarna je pod vodstvom konzorcija delovala kot tiskarna »Celeia«, ki je delala vse do leta 1937, ko je bila likvidirana.

Zveza slovenskih posojilnic je od avstrijske vlade dobila dovoljenje in odobritev koncesije za novo tiskarno. V letu 1891 je pričela z delom Društvena tiskarna, ki jo je ustanovil zasebni tiskar Dragotin Hribar. Po njegovem odhodu v Ljubljano je bila tiskarna vključena v Zvezno tiskarno. Ta je v obdobju med obema vojnama zelo uspešno delala, po razsulu stare Jugoslavije pa jo je v aprilu 1941 nemški okupator likvidiral.

Po prvi svetovni vojni je bila ustanovljena v Celju še tretja tiskarna — Brata Rode & Martinčič. Po vojni — v letu 1947 je bila ta tiskarna nacionalizirana.

V letu 1927 se je preselila v Celje Mohorjeva tiskarna, ki pa se je v obdobju plebiscita na Koroškem že v letu 1919 selila iz Celovca na Prevalje, od tam pa v Celje. Mohorjevo tiskarno je nemški okupator zasegel, priključil stroje in opremo bivše Zvezne tiskarne in vodstvo tiskarne postavil pod svojo vojaško-politično upravo.

Po osvoboditvi v letu 1945 in v naslednjih letih se je v Celju osnovalo eno samo tiskarsko podjetje, »Tiskarna Družbe sv. Mohorja«. Od leta 1950 dalje je tiskarna poslovala kot državno gospodarsko podjetje »Celjska tiskarna«. Delavski svet delovnega kolektiva Celjske tiskarne je v septembru 1950 prevzel podjetje v svoje upravljanje.

Obdobje nadaljnega razvoja podjetja pa najbolj predstavljajo naslednji najvažnejši dogodki:

1955 — preselitev knjigoveznice v nove prostore

1956 — začetek proizvodnje oddelka klišarne

1959 — združitev Celjske tiskarne in uredništva ter uprave Celjskega tednika v Časopisno podjetje »Celjski tisk«

1960 — začetek proizvodnje oddelka kartonaže

1961 — ustanovitev tiskarskega obrata grafične dejavnosti v tovarni AERO v Celju

1962 — preselitev kartonaže v nove prostore

1965 — izvršena rekonstrukcija strojne stavnice

1966 — odcepitev Celjskega tednika in preimenovanje podjetja v Grafično podjetje »Celjski tisk«

1967 — preselitev klišarne v nove rekonstruirane prostore

1969 — zamenjava zadnjega zastarelega tiskarskega stroja z novim

1969 — sprejet program proizvodnje neskončnih obrazcev

1970 — začetek proizvodnje neskončnih obrazcev

1970 — preimenovanje podjetja v Grafično podjetje »CETIS«

1971 — 23. decembra sta se celjska delovna kolektiva AERO in CETIS z referendumom odločila, da se združita v eno podjetje — AERO — kemična in grafična industrija Celje.

V novozdruženi delovni organizaciji AERO se je vsa grafična dejavnost obeh dotedanjih podjetij združila v TOZD GRAFIKA. Pogoji razvoja grafike so se močno izboljšali, pričela se je proizvodna in tehnološka rast. Najbolj očiten je napredek obrata tiska neskončnih obrazcev, stalna pa so prizadevanja za izpopolnjevanje tudi vseh drugih grafičnih tehnik, t. j. ofsetnega tiska, samolepilnih etiket, bakrotiska in sitotiska. Širi se tržišče za grafične proizvode, temu ustrezno skušamo širiti tudi proizvodne zmogljivosti.

Danes je v izgradnji veliko, novo poslopje Grafike, kjer bo v moderni proizvodni hali združeno — v prvi fazi — več grafičnih tehnik, v nadaljnjih fazah izgradnje pa bodo priključene še vse ostale tehnike grafične proizvodnje, kar bo pogojevalo nadaljnjo uspešno rast grafike v sklopu velike in uspešne delovne organizacije AERO v Celju.

DO AERO proizvaja za tržišče široko paleto proizvodov. Proizvodnja se odvija v posameznih TOZD. Tokrat bi kratko navedli, kaj proizvaja TOZD Grafika, ki je pokrovitelj Pionirskega odreda I. štajerskega bataljona na COŠ

»Fran Roš« v Celju:

- obrazce za ročno in računalniško obdelavo podatkov
- samolepilne etikete iz zaloge in po naročilu
- amor papirje
- knjige, revije in časopise

- prospekte, kataloge in plakate
- hranilne knjižice in letalske vozovnice
- proizvodi za igre na srečo
- ovojni papirji za industrijo in trgovino

GRAFIČNI POKLICI

Kakor na vseh gospodarskih področjih, tako se tudi v grafični industriji vse bolj razvija tehnologija dela. Vzporedno s tem rastejo in se razvijajo posamezni poklici v grafiki, ki jih bomo predstavili.

● ROČNI STAVEC

opravlja estetsko in zanimivo delo. Pri svojem delu uporablja črke, črte, klišeje in polnilno gradivo. S temi materiali daje obliko knjigam, revijam, časopisom, plakatom, prospektom in najrazličnejšim tiskovinam. Mora imeti gibčne prste, dober vid, smisel za oblikovanje in poznati pravopis.

● FOTOSTAVEC

sicer opravlja enako delo kot ročni stavec, vendar pri svojem delu ne uporablja več svinčenega materiala, ampak dela le s filmi in to na fotostavnih aparaturoh. Poudariti velja, da delo samo narekuje tudi posamezne dejavnosti fotostavca:

- programer, ki je predvsem oblikovalec stavka
- stavec-tipkar (perforist), ki besedilo tipka
- operater
- korektor.

● STROJNI STAVEC

stavi na stavnem stroju besedila za knjige, revije in časopise. Tipkalni del stroja je podoben pisal-

nemu stroju, le da ima več tipk. Imeti mora dober vid in sluh, gibčne prste in temeljito mora poznati pravopis. Predpogoj za dobro obvladovanje tega poklica je poklic ročnega stavca.

● REPRODUKCIJSKI FOTOGRAF

preslikuje eno — ali večbarvne slike, risbe, načrte in podobno. Preslikuje na film, pri delu pa uporablja povečevalnike, kopirne aparate, razvijalne aparate in reprodukcijske kamere. Zelo privlačen poklic za tiste, ki imajo veseleje do fotografije.

● RETUŠER

dela na filmih, ki jih je posnel reprodukcijski fotograf, popravlja napake. Dela za retušersko mizo in uporablja čopiče, barve, merilne naprave, škarje, lepilni trak in razne kemikalije. Pri delu je potreben smisel za prostoročno risanje, občutek za barve in oblikovanje ter natančnost pri delu.

● KEMIGRAF (Jedkar)

njegov poklic se je razvil iz nekdanjega lesorezca — ksilografa. Sodobna tehnika mu omogoča, da izdeluje eno — ali večbarvne klišeje v kovino in plastiko. Delo združuje retušo, pripravo kemikalij, jedkalno tehniko in graversko obdelavo kovinskih plošč z različnimi obdelovalnimi stroji. Potreben

je dober vid, občutek za barve, ročno spretnost in natančnost.

● KNJIGOVEZ

posebno v smislu obrtne dejavnosti — veže knjige v platno in usnje, ročno izdeluje albume, kataloge in več najrazličnejših galanterijskih izdelkov. Čeprav v knjigoveštvo vse bolj prodirajo razni avtomatski stroji, je še vedno veliko dela, ki zahteva ročno spretnost, smisel za estetiko in natančnost.

● KARTONAŽER

proizvaja veliko izdelkov, kot so n. pr.: izdelovanje bonbonier, šatulj, spiralnih doz, zaklopnice, zloženek in podobno. Industrijski izdelek potrebuje embalažo — ki je plod kartonažerjevega dela.

● Seveda s tem opisom niso zajete vse dejavnosti, ki jih združuje grafični poklic, če pa pomislimo na vse večji tehnični napredek, v katerem je udeležena tudi grafika, bo paleta grafičnih poklicev še bolj obširna, še bolj pestra.

Pripravil S. Lovrenčič

OD TEMELJNEGA KAMNA DO PRVE FAZE NOVE GRAFIKE

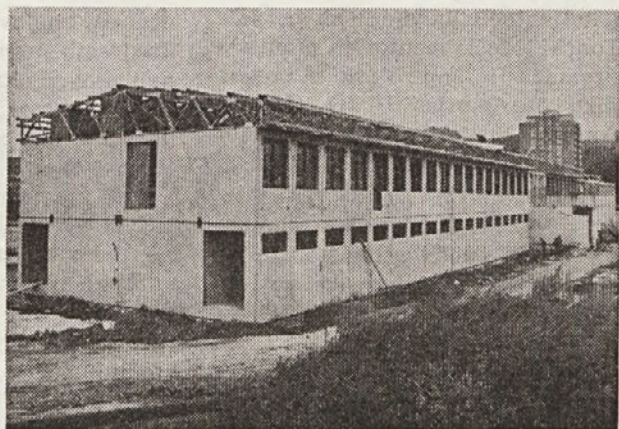
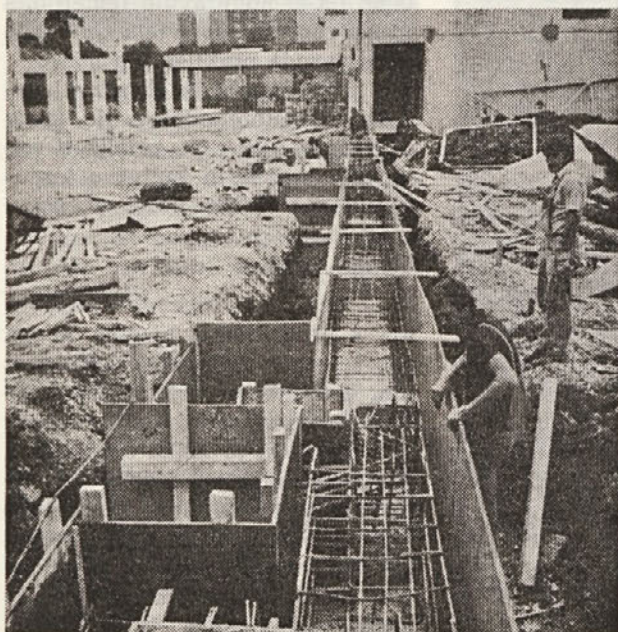
Uresničujejo se dolgoletna prizadevanja in želje delavcev tozd Grafike in delovne organizacije AERO po sodobnejših proizvodnih prostorih, ki bodo ob boljših delovnih razmerah omogočali večjo in zaokroženo proizvodnjo.

Končana je prva faza nove grafike v Čopovi ulici.

V nove proizvodne prostore se bodo postopoma preselili knjigotisk s knjigoveznic, tisk neskončnih obrazcev, del grafike iz Ipavčeve ulice, offset tisk in proizvodnja srečk ekspresne loterije.

Tokrat bomo obudili spomin na nekatere posamezne faze gradnje, od polaganja temeljnega kamna do pričetka gradnje proizvodnih prostorov.

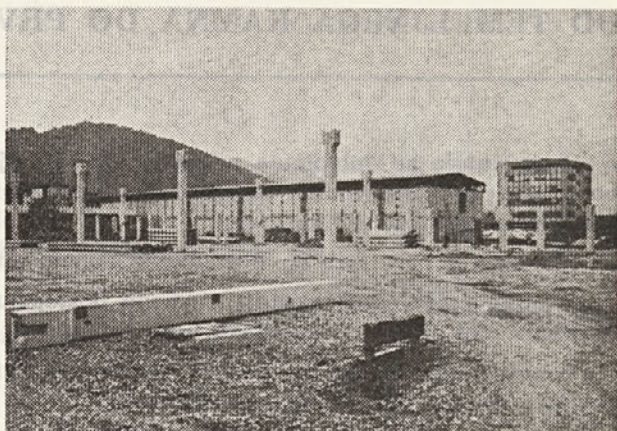
Celovito podobo zaključnih del pa bomo posredovali ob otvoritvi, ki bo predvidoma v Tednu AERA.

(nadaljevanje na 6. strani)

(nadaljevanje s 5. strani)

SODELOVANJE, KI ZASLUŽI VISOKO OCENO

Mineva že skoraj deset mesecev od sklenitve Samoupravnega sporazuma o sodelovanju med celodnevno osnovno šolo FRAN ROŠ na Golovcu in Aerovo GRAFIKO. Konec septembra lani je bila na pionirski odredni konferenci svečano podpisana tudi temeljna listina o pokroviteljstvu tozda Grafika nad osnovno šolo, sodelovanje med podpisnikoma pa pravzaprav sega že do samega začetka dela na novi šoli.

Skupni interesi in povezovanje so rezultat prizadevanj šolskega kolektiva in naših delavcev.

In kako poteka sodelovanje? Kakšna je ocena?

To vprašanje smo zastavili ravnateljici celodnevne osnovne šole, Tončki Mešl, mentorici pionirske organizacije, Inge Vasle in pomočniku direktorja TOZD Grafika, Andreju Šušteriču.

Tončka Mešl:

— Menim, da je naše sodelovanje lep in svetel primer, ki je nastal na osnovi izrednega poslušanja delovne organizacije AERO — njegovega tozda Grafika.

Ko smo iskali in razmišljali o pokrovitelju naše šole, je prišla pobuda iz vrst pionirjev, saj je precejšnje število staršev naših

učencev delavcev tozda Grafika. Zdaj smo prepričani, da smo ravnali prav. Pokroviteljstvo ima bogato vsebino, krepi pa ga, lahko bi rekli, kar skoraj vsakodnevno sodelovanje.

Poskušamo in želimo organizirati čim več oblik dela in aktivnosti, tako da bi učenci čim bolje spoznali proizvodno delo in imeli tudi praktične možnosti. Vaši sodelavci — mentorji krožkov — seznanjajo učence s poklici, seveda predvsem grafičnimi.

Proizvodno delo že ima konkretne oblike, z določenimi premiki in

izboljšavami pa bomo lahko govorili o popolnem podružbljanju vzgoje in izobraževanja, kar je gotovo cilj vseh nas.

Izredno pomembno je, da delavci-starši soodgovorno oblikujejo prosti čas svojih otrok in sodelujejo v procesu izobraževanja. Z malo dobre volje in razumevanja vse lepo teče.

Poudarjam, zelo smo zadovoljni. Aerov tozd Grafika je lahko zgled pokrovitelja in sodelavca.

Delo v šoli usmerjamo in razvijamo na samoupravnih temeljih, s sodelovanjem proizvodnega tozda je to seveda praktično in lažje.

V prihodnje bi želeli razviti popolno zavestno sodelovanje, vsem delavcem AERA pa približati naše delo v šoli in kulturne ter umetniške dosežke naših učencev.

Inge Vasle:

— Vzorov in vzorcev sodelovanja s proizvodnim tozdom je pri nas še malo, še posebej pa takšnih, kakršen je naš. Pokroviteljstvo je v praksi še vse preveč na tisti ravni, ki jo lahko označimo z mentorsko-mecensko. Naše sodelovanje pa izvira in izhaja iz skupnih razmišljanj, iskanj konkretnih osnov. Tako smo uspeli izoblikovati skupna izhodišča za dobro in tvorno sodelovanje.

Učenci opravljajo proizvodno delo s prebiranjem zakovic, z delom pa pridobivajo dohodek. S tako ustvarjenimi sredstvi razpolaga pionirski odred, ki razporeja dohodek glede na potrebe posameznih krožkov, mladinske organizacije in športnega društva.

Tako je letos v programu skupna naložba v prapor našega pionirskega odreda, ki ga bomo razvili junija na naši prireditvi v Narodnem domu.

Proizvodno delo ni težko, potrebna pa je natančnost. Moram reči, da naši učenci pridno delajo, razvijajo si čut odgovornosti do dela in pridobivajo določene večšine. S spoznavanjem dela je lažje tudi razumevanje in spoznavanje odnosov in razmer v proizvodnji.

Poiskali bomo še druge oblike dela in upam, da bomo tudi v prihodnje izpolnjevali skupne naloge tako, da bomo vsi zadovoljni.

Sodelovanje s tozdom Grafika je zelo dobro, ponosno lahko ugotovimo, da gre pri našem delu za izredno vzajemno delo, ki daje lepe rezultate.

Andrej Šušterič:

— Ob začetku usmerjenega izobraževanja se je uveljavila še trdnjša povezava proizvodnih delovnih organizacij z vzgojnoizobraževalnimi organizacijami in praktično uvajanje učencev v proizvodno delo. Skupni interes za dobro in tvorno sodelovanje smo našli v celodnevni osnovni šoli Fran

Roš na Golovcu, v katero je vključeno precejšnje število otrok naših delavcev.

Priložnost za sodelovanje se je razvila iz mentorstva v grafičnem, strelskem in šahovskem krožku. Naši sodelavci — mentorji poskušajo učencem predstaviti grafične poklice in proizvodno delo. Tako smo organizirali proizvodno delo na šoli, učenci pa tudi sodelujejo na naših delovnih akcijah. Z delom pridobivajo in ustvarjajo dohodek, spoznavajo delo.

Seveda bomo sodelovanje na področju proizvodnega dela še poglobili, da bodo učenci še bolj spoznali problematiko dela v proizvodnji, poskušali pa jih bomo tudi pritegniti k razmišljanju o mož-

nostih zaposlitve v grafičnem poklicu.

Pomembno je tudi sodelovanje sveta staršev pri oblikovanju delovnega načrta šole in aktivnosti otrok v celodnevni šoli. Stalni stiki in skupna razmišljanja dajejo sodelovanju še poseben pomen.

V prihodnje bomo večji poudarek namenili tudi razvijanju medsebojnih izmenjav na kulturnem področju, s poglobljenim delom sindikata pa bomo stike in sodelovanje še izboljšali.

Tone Škerbec

Predstavnik tozda Grafika, tovariš Lovrenčič, predstavlja temeljno listino

Med odredno konferenco pionirjev na COŠ Fran Roš

KURIRČKOVA POŠTA

Vsako leto gre kurirčkova pošta po vsej Sloveniji. In tako je triindvajsetega marca prišla tudi na našo šolo. Pripravili smo lep sprejem. Najprej je pevski zbor začel s pesmijo. Nato so se mešano vrstile deklamacije, igrice in pesmi. Ko smo končali, je pripela kurirčkova torbica in kurir je prebral, kar je pisalo na listu, ki je bil v kurirčkovi torbici. Nato je govoril tovariš, ki je bil med vojno kurir. Ko je končal govor, je kurirčkova torbica krenila dalje. Pevci pa so zapeli pesem »Mi smo jedna armija«.

Andreja Strmole, 6. b

IZ KURIRČKOVE TORBICE PRESEDSTVU SFRJ

Naše življenje je lepo in brezskrbno. Veselo hodimo v šolo, se učimo in igramo.

Našim vrstnikom med vojno pa je bilo čisto drugače. Mnogi so kot kurirji hodili po gozdovih in samotnih planjavah, mnogi so umrli, mnogi med njimi so za vse življenje ostali invalidi. In prav na te mislimo, ko si vsako leto, letos že dvajsetič podajamo kurirčkovo torbico s pošto za Tita in naše predsedstvo.

Tovariša Tita zdaj ni več med nami. Med nami in v nas pa so vse njegove misli, njegove besede in dejanja, ki nam bodo ostala vedno svetla in plemenit vzor.

Zdaj se učimo, nabiramo znanje za bodoče delo. Ko bomo zrasli, bomo mi postali odgovorni za uspehe na vseh področjih gospodarstva in za delovanje organizacij. Obljubljamo, da se bomo pridno učili, da bomo postali koristni člani naše domovine.

Pionirji in mladinci
COŠ »Fran Roš«, Celje

ČE BI BIL MARTIN KRPAN

Martin Krpan je bil zelo močan in v Levstikovi povesti je rešil Dunaj strašnega velikana Brdavsava. Tudi jaz bi bil rad Martin Krpan.

Če bi bil Martin Krpan, bi se razgledal po svetu in kaj kmalu bi ugotovil, da je že pri nas (doma) veliko narobe.

Podal bi se na Kosovo in prestrašil tam vse ljudi, ki razgrajajo. Potem bi pa polovil vse lopove in jih izročil policiji. Po opravljenem delu bi s svojo močjo prebil Karavanke in našim delavcem olajšal delo. Ko bi bilo pri nas vse postorjeno, bi se odpeljal v sosednjo Italijo in tam polovil vse teroriste.

Popeljal bi se tudi po drugih državah Evrope in uničil vse tam nameščeno jedrsko orožje.

Ker pa vem, da so tudi drugod po svetu nevednosti, bi pomagal tudi tam.

Rešil bi poljske delavce iz težav. Vzpostavil bi mir in uničil nekaj ruskega in ameriškega orožja. Ko bi bili ti in še mnogi manjši problemi rešeni, bi se vrnil v domovino in tam obdeloval zemljo. Pridelek bi poslal v dežele, kjer vlada lakota.

Na koncu bi zgradil visok jambor in na njega obesil zastavo z znakom miru.

Boštjan Vasle, 6. b

ČE BI BLA JAZ MARTIN KRPAN

Če bi bila jaz Martin Krpan, bi se bojevala noč in dan.

Pregnala vojne bi,

reže bi kruh dobili vsi.

Vse premagala zločince bi,

ki nam mučijo ljudi.

Svet bi najlepše uredila vam,

če bila bi jaz Martin Krpan.

Mojca Kralj, 6. b

DELO MLADINCEV V KRAJEVNI SKUPNOSTI NOVA VAS

Krajevna skupnost Nova vas ni stara. Deluje pa že od takrat, ko so odprli novo blagovnico. Mladinci v Novi vasi smo postali bolj aktivni. Organizirali smo že očiščevalne akcije po Novi vasi. Izvolili smo predsedstvo. Mladinska nogometna reprezentanca pridno trenira. Rada bi pohvalila naše fante, saj so v nogometu zelo dobri. Zgodi se tudi, da na tekmi izgubijo. Dekleta pa to nekoliko prizadene, vendar se kmalu pomirimo. Dekleta pa nismo tako aktivne! Se sprašujete zakaj? To pa se dogaja zato, ker enostavno nimamo časa in ne moremo se odločiti, s katerim športom bi se ukvarjale. Večkrat se zberemo popoldne, kadar je lepo vreme, in tekamo po bližnjih travnikih. Pripravljamo pa se tudi na različne proslave. Skoraj ob vsakem pomembnejšem prazniku, priredimo proslavo za vse mladince in tudi starejši občani se naše proslave radi udeležijo. Mladinci radi plešemo, zato po proslavi priredimo ples. Vsaka proslava do sedaj je pohvale vredna. To pa ni samo moja misel, to je misel vseh, ki so proslavo poslušali in gledali.

Nas mladince združuje predvsem KS, vendar se slišimo tudi na igrišču v osnovni šoli Fran Roš. Mladinci imamo svoj prostor. Če ne verjamete, pa mogoče pridite kdaj na kakšno proslavo! Vljudno vas vabimo. Pravite, da ne boste vedeli kdaj? Na šipah blagovnice boste našli plakat, s katerim vas bomo vabili na proslavo.

Liljana Petrovič, 8. a

Dopisujte

v naše glasilo

OBISKALA NAS JE PISATELJICA BRANKA JURCA

V torek, šestnajstega marca letos, nas je obiskala pisateljica Branka Jurca.

Ko smo izvedeli, da bo prišla k nam smo poiskali knjige, ki jih je ona napisala, jih prebrali in jih prinesli na srečanje s pisateljico. Pričakali smo jo v veliki predavalnici. Z njo naj bi se pogovarjali samo tekmovalci za bralno značko, a so se med nas vrinili tudi tisti, ki za bralno značko ne tekmujejo. Predavalnica je bila nabito polna. Nestrpnost smo čakali in dočakali.

Pisateljica, preprosta ženska (bila je učiteljica) se je veselo prismejala skozi vrata in že smo se pogovarjali z njo. Pripovedovala nam je o vsem, kar smo jo

vprašali. Na primer: Kje se je rodila, kje je sodelovala med NOB. Na VSA TA vprašanja nam je seveda odgovarjala. Pripovedovala nam je tudi o junakih iz povesti in o knjigah, ki jih je napisala. Tudi svojega brata nam je opisala.

»Veste, moj brat mi je vedno nagajal. Govoril mi je, da nikakor ne bom postala pisateljica. Bil je dve leti starejši od mene in me je vedno zafrkaval. Ko sem bila otrok, sem rada pela, on pa je rekel, da imam zoprno glas. Prvo svojo literaturo sem napisala pri prijateljici na podstrešju. Seveda sem za to delo potrebovala razen papirja in peresa tudi ideje. Ideja pa je bila glavni pojem v literaturi. Nato sem

svoje prvo delo poslala v uredništvo in čez teden sem dobila pismo, kjer je pisalo, da je sprejeto in da bo tudi izšlo. Bila sem zelo vesela pa tudi oče, mati in brat so bili veseli.

Potem nam je povedala tudi, da je njena najbolj priljubljena pesem »Barčiča po...«, ki smo jo skupaj zapeli. Pripovedovala nam je še o svojih knjigah in kje je poiskala glavne junake. Za konec pa smo si zapeli pesem, ki jo je prepevala njena glavna junakinja iz knjige »Ko zorijo jagode«. Lepo smo se ji zahvalili, nato pa nam je dala avtograme v svoje knjige, ki smo jih prinesli s sabo.

Mojca Kralj, 6. b

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO NAGRADO

V sredo, enaintridesetega marca, so se naši sedmošolci in osmošolci pomerili v znanju materinščine. Od štirinajstih tekmovalcev so najboljše rezultate dosegli: Goran Obrez, 8. b, Peter Petelinšek, 8. b, Irena Ašič, 7. a, in Katja Mešl, 7. a.

Uvrstili so se na regijsko tekmovalje, ki je bilo sedemnajstega aprila v Celju.

Romana Kristan, 7. b

PROIZVODNO DELO

Letos je naša šola prevzela proizvodno delo — prebiranje kovic. To delo opravljamo za tovarno Aero. V zameno dobimo denar, ki je namenjen organizacijam na šoli (SŠD, pionirsko organizaci-

jo...). Do zdaj smo prebrali že 7.200.000 kovic.

Kovice prebiramo pri tehničnem pouku. Na začetku ure si izberemo dve delovodji, ki spremljata škart kovice in kontrolirata prebrane kovice. Določimo tudi skupine po tri učence in napravimo normo — koliko kovic je treba prebrati.

Delo je zelo zatevno in učenci morajo biti zbrani pri delu.

Betka Štrozak, 7. a

POKLICNO USMERJANJE

Usmerjeno izobraževanje postavlja pred vse pedagoške delavce vrsto zahtev. Namen celotnega vzgojnoizobraževalnega dela, ki ga opravljamo je, dati otroku določeno znanje, mu razširiti obzorje in ponuditi čimveč možnosti, da si bo izoblikoval sebi primerno poklicno odločitev.

Temelj za ustrezno poklicno odločitev daje poklicna vzgoja.

Razlikujemo namreč poklicno vzgojo in poklicno usmerjanje. Poklicno usmerjamo v 8. razredu in delno v 7. razredu. Delo na področju poklicne vzgoje in usmerjanja se za nas začne s prvim razredom. Nosilci poklicne vzgoje še zdaleč nismo samo pedagoški delavci, tu so še starši in širša družbena skupnost.

Poklicna vzgoja otrok od prvega do osmega razreda je prilagojena njihovim spoznavnim sposobnostim. To je proces, ki poteka od prepoznavanja, osveščanja, vodenja do poklicne odločitve.

Čimveč informacij o posameznih usmeritvah in poklicih skušamo dati že sedmošolcem. Pri tem nam je v pomoč tudi interna televizija. Vabimo strokovnjake iz posameznih področij v šolo, da nam predstavijo svoje delo, potem pa, če je le mogoče, si tudi ogledamo njihovo delovno mesto v delovni organizaciji. V osmem razredu pa pomagamo učencem, da si izberejo sebi primerno poklicno odločitev.

Del poklicne vzgoje so tudi interesne dejavnosti na šoli, ki so (nadaljevanje na 10. strani)

(nadaljevanje z 10. strani)
izbrane tako, da imajo učenci možnost zadovoljevanja najrazličnejših interesov.

Cilj dela pedagoških delavcev v celodnevni osnovni šoli je, da si učenci čimbolj razvijejo sposobnosti in osvojijo čimveč znanja, da se bodo uspešno vključili v nadaljnje izobraževanje za bodoči poklic.

Olga Petrak, dipl. psih.

JANEZ PREMIŠLJUJE O POKLICU

1. Janezku se zdaj še zdi, da poklic se lahko pridobi.
2. Pa si misli: bom mesar, za meso ljudem je mar.
3. Pa si spet premislil je, za miličnika odloči se.
4. »To ni dobro«, misli si, zdaj na um mu poštar prilet.
5. In tako bo mislil še, kaj v življenju bi postal, dokler prav ne odloči se.

Sašo Svetelšek, 6. a

NA RAZPOTJU

Že od mladih nog sem si želela postati arhitekt. To željo sem si vtepla v glavo in niti mama niti oče me nista mogla odvrniti od tega. Mama je nekoč govorila očetu: »Veš, to sem si čisto drugače predstavljala...«

Oče je rekel: »ja... punčke s svetlimi čopki (seveda je pozabil, da imam JAZ temne lase in povrh vsega še kratke), ki očetu recitirajo pesmico za rojstni dan.«

Takrat pa se je vmešala babica (takrat je namreč še živela): »Ja otroka, kje pa živita?!«

Danes dekleta nosijo punkovsko frizuro, trenirajo judo in ti primažejo klofuto!«

Torej, ali si lahko predstavlja te mene kot arhitekta? Kdorkoli in kadarkoli me je vprašal, kaj bom, ko bom velika, sem odgovorila kot iz topa: »Arhitekt«. No, tako je prišel peti razred osnovne šole. Tovarišica za slovenščino je odkrila moj »nenavadni« talent, da pišem za silo dobre spise. Sanje so se podrle. Zdaj so zame obstajali samo še novinarji in slavisti, ki pa so vsi malo trčeni, kot pravi moj papa. Vendar tu se je pojavila neka nemogoča ovira: matematika. Tega predmeta ne maram in mi dela tudi največ preglavic, pa tudi moja pisava je bolj podobna stenografiji kot pa latinici.

Da, treba pa je misliti tudi na končni uspeh! KATASTROFA!!

Sedaj sem učenka 8. a razreda in stojim na križišču, kjer sta dve poti in lesen kažipot. Na eni deski piše »sreča«, na drugi pa »pogubljenje«. Kam naj grem? Sreči nasproti! To mi vsi svetujejo!

Postala bom član družbe in bom nekoč nekemu koristila. Torej — moj sklep je trden — GIMNAZIJA. Toda pot do nje je ovita v meglo in ne vem, kako bom sploh prišla tja in kaj bo tam...

Đurđa Strsoglavec, 8. a

RAZMIŠLJANJE O POKLICIH

V življenju je veliko zelo pomembnih korakov, eden najpomembnejših pa je prav gotovo izbira poklica. To je ena prvih odločitev, po brezskrbnih trenutkih otroštva.

Že od nekdanj sem sanjarila o različnih poklicih. Toda moje odločitve so se spreminjale, kot aprilsko vreme. »Frizerka bom«, sem rekla, ko sva se z mamico vračali od frizerja, toda, ko sva malo zatem prišli iz trgovine, je bilo tisto od prej pozabljeno, na njeno mesto pa je prišla trgovka — itd.

Da, tako je bilo v mojem brezskrbnem otroštvu. Sedaj sem v sedmem razredu, tik pred tre-

nutkom, ko bom resnično postavljena pred dejstvo. V sedanjem času je ogromno najrazličnejših poklicev in mnogo takih, ki me privlačijo. Toda poklicev v primerjavi z množicami ljudi, ki čakajo nanje, ni dovolj.

Nekatere poklice poznam samo z dobre, druge s slabe strani, želim si, da bi jih spoznala natančneje. To željo pa mi pomaga uresničiti šola s predstavitvijo različnih poklicev in ogledom različnih delovnih mest. Poleg tega pa so tu še starši, ki k mojemu razmišljanju in včasih tudi k reševanju težav, v katere zaidem, veliko pomagajo, če le lahko.

Rada obiskujem novinarski krožek, kjer se vsaj delno seznanim z življenjem in delom novinarja, ker nam pride večkrat o tem predavati novinar s celjskega radia. Poklic novinarja mi je zelo všeč in me že dolgo veseli.

Tudi poklic miličnika mi je všeč in ravno včeraj nam je tovariš z UVJ predstavljal delo in življenje miličnika.

Toda pot do teh poklicev je dolga, šele po štirih letih srednje šole — družboslovne gimnazije lahko po višji oziroma visoki šoli postaneš novinar, miličnik.

Težko je reči: tako bo, toda mislim, da sem se že odločila — postala bom novinarka, ker mi je poklic všeč, veseli me in predvsem veliko lahko delaš z ljudmi. Res je, da je poklic začetek poti v življenje in po vsakem koraku k poklicu se ti vrata v življenje širše odpro.

V delu je sreča, to pravijo že od nekdanj in to tudi verjamem, zato si želim, da bi bila moja odločitev kar najbolj pravilna.

Katja Mešl, 7. a

IZPOD PERESA PRVOŠOLČKOV

KO BOM VELIK – VELIKA ...

— bom atlet. Vsak dan bom treniral. Hodil bom na različna tekmovanja. Že sedaj doma na dvorišču tekmujemo. Vedno sem med prvimi tremi.

Simon Sešlar, 1. a

— Sedaj sem še premajhen, da bi se odločil, kaj bom, ko bom velik. Mogoče bom mizar. Lahko bom pomagal očiju v delavnici in bova z delom hitreje gotova. Sam bom pripeljal hlod po tračnici in ga razrezal. Potem bom deske razrezal na manjše deščice. Na drugem stroju bom te deščice oblikoval v ladijski pod. Vem, da je to delo težko, ker je oči velikokrat utrujen. Do takrat, ko bom opravljal poklic mizarja, se bom moral še veliko naučiti.

Iztok Cestnik, 1. a

— Bila bi tovarišica v šoli. Učila bi glasbo. Imela bi pridne učence. Pri pouku bi peli pesmice. Nato pa bi narisali kar pesmica pripoveduje. Imela bi tudi svoj zbor. Nastopali bi na proslavah.

Mojca Jezernik, 1. b

— Želim postati miličnik, zato bom šel najprej v šolo za miličnike. Po končani šoli, bom miličnik prometnik in bom urejal promet na cesti.

Sašo Hoce, 1. a

— bom postala frizerka. Česala bom ljudi. Ta poklic me veseli. Ko bom končala osemletko, se bom šla v Ljubljano učiti.

Andreja Podvršnik

— bom slikar, ker rad rišem. Šel bom v naravo. Opazoval jo bom in narisal jo bom na papir. S čopičem bom mešal barve. Slike bom dal v okvir in jih prodal.

Igor Čander, 1. a

— bom hodila v službo. Pisala bom na pisalni stroj in opravljala druga pisarniška dela. Veliko bom telefonirala in pisala na sestankih.

Metka Urh, 1. a

— bom tovarišica v vrtcu. Pazila bom na otroke. Kadar bodo poredni, bom huda. Stanovala

bom v mestu, v hiši. Imela bom lep vrt. Rada se bom šminkala.

Mojca Trauner, 1. a

— bom avtomehanik. Popravljaj bom avtomobile. Najraje bi popravljaj mercedese. Ti avtomobili so mi najbolj všeč.

Tonč Pihlar, 1. a

— bi rada postala zdravnica. Če se bom pridno učila, bi rada študirala za zdravnico. Zdravnik lahko postaneš samo, če se pridno učiš in si dober učenec.

Sabina Burger, 1. a

— bi bil policaj. Delal bi red v prometu. Pomagal peljati čez cesto starejše ljudi. Lovil bi tatove. Čuval bi našo lepo domovino. Zato se bom pridno učil in lepo obnašal, da bi bil sprejet v šolo za policaje.

Simon Jelen, 1. a

— bi rada bila vzgojiteljica. Delala bi v otroškem vrtcu. Pripovedovala bi pravljice, pesmice in zgodbe. Učila bi jih pravilno izgovarjati besede. Se igrala z njimi. Rada bi, da bi se mi želja uresničila.

Klavdija Mlakar, 1. b

— bi rad postal zidar. Zidar zida hiše. Sezidal si bi lepo hišo. V službi bi skupaj z drugimi zidarji zidal bloke in tovarne.

Miha Hudej, 1. b

— bom zobozdravnica. Popravljala bom zobe. Pridno bom popravljala zobe in pisala. V službo bom šla v zdravstveni dom.

Barbara Šteher, 1. b

— rad bi postal miličnik. Miličniki stojijo na cestah in skrbijo za promet. Pri nesrečah so zmeraj zraven in napišejo, kako se je nesreča zgodila.

Sašo Koštomaj, 1. b

— kakšen poklic si bom izbrala, še ne vem. Imam pa mnogo želja. Želim si, da bi znala pisati zgodbe za otroke tako kot pisateljica Branka Jurca. Napisala bi rada tudi veliko zgodbic.

Nina But, 1. b

RAZMIŠLJANJE O POKLICIH

Katera dela me veselijo

TAJNICA

Izšolala se bom za tajnico. V službi bom v šoli. Tam bom pisala na pisalni stroj. Uporabljala bom tudi kuli, svinčnik, ravnilo, penkalo, flomastre in liste.

Alenka Klemenčič, 2. a

PRODAJALKA

Po poklicu prodajalka knjig. To bom postala zato, ker mi je to svetovala mamica. Tega poklica se veselim, saj ta poklic opravlja tudi moja sestrična Zlatka. V službi bom pri Mladinski knjigi.

Ljudem bom lako povedala, katere knjige so dobre. Doma bom prebrala veliko knjig.

Romana Novak, 2. b

POŠTAR

Ko bom velik, bom poštar.

Na pošti bom zlagal pisma.

To delo mi je všeč zato, ker se poštarji vozijo z motorjem.

Matej Plevnik, 2. a

USLUŽBENKA

Ko bom končala šolo bom uslužbenka v banki. Dajala bom knjižice. Preštevala bom denar. Imela bom računalnik. Delala bom v Jugobanki na blagajni deviznih računov. Plača je velika. V banki je veliko ljudi. Delajo od sedme do devetnajste ure. Ob devetih je malica. Pisala bom na pisalni stroj. Ta poklic je lep in

zanimiv. Delala bom hitro, da ljudje ne bodo čakali.

Bernardka Mestinišek, 2. b

TAKSIST

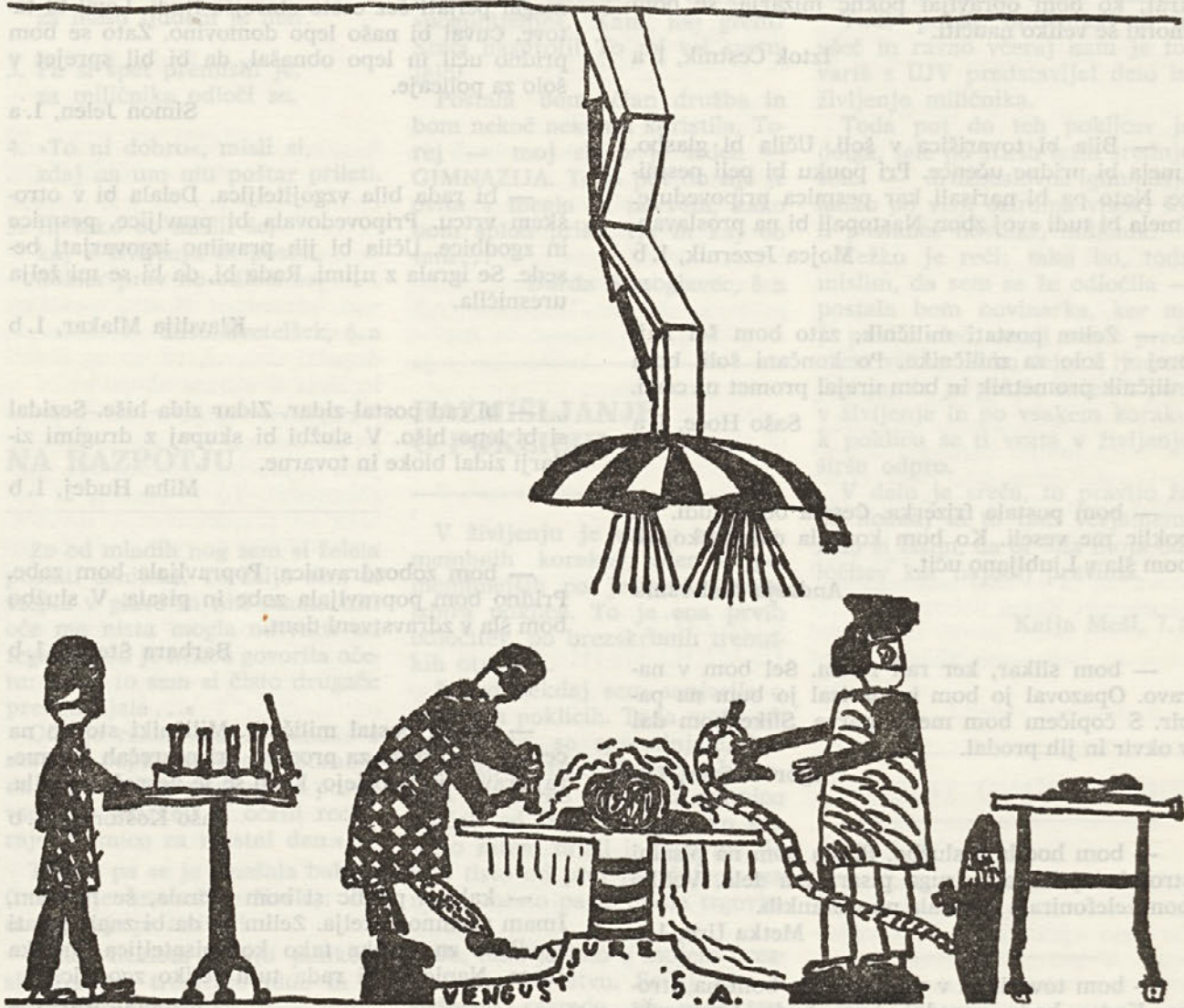
Ko bom velik, bom vozil TAKSI. Prevažal bom ljudi. Peljal jih bom na morje, na letališče in drugam. Za ta poklic se bom moral zelo učiti.

Boštjan Štraus, 2. a

MILICNIK BOM

Urejal bom promet. Lovil bom tatove. Šola je v Ljubljani. Delal bom na policiji. Policist hočem biti zato, ker me veseli. Veseli me zato, ker bom lovil tatove. Šel bom v Ljubljano, ko bom končal osmi razred osnovne šole. Vozil se bom s policijskim avtom. Imel bom lepega psa.

Simon Sošter, 2. b

MESAR

Bom mesar in bom hodil v službo. Vozil bom domače živali in vozil meso.

Matjaž Podjavoršek, 2. a

OFICIR

Vedno sem si želel, da bi postal oficir. Ta poklic me veseli, ker je moj ati vojaški rezervni oficir. Z velikim veseljem ga opazujem, ko gre na vojaške vaje v uniformi. Čeprav s solzami v skrbi, da se ne bi kaj hudega zgodilo. Ko se vrne, sem zelo vesel. Če bom uspešno končal šolo, se mu bi rad pridružil, da bi z njim varoval našo svobodno domovino.

Poldi Černoša, 3. a

GOZDARKA

Rada bi bila gozdarka. Običajno je ta poklic za moške, vendar se zadnji čas zanj odločajo tudi ženske. Poklic je lep, ker bom veliko v naravi, posebno v gozdu. Tam bom srečevala mnoge gozdne živali, kot so srne, lisice, veverice, polhe ter videla in slišala mnogo ptic. Naužila se bom tudi svežega zraka. Delo gozdarja pa ni samo lepo, ampak je tudi naporno, saj je potrebno veliko hoditi ter delati v mrazu, snegu in dežju.

Metka Gradt, 3. a

SLIKARKA

Po poklicu bi bila rada slikarka. Ta poklic mi je zelo všeč. Pravijo mi, da za svoja leta lepo rišem. Risati me učijo sestrična, ki zna lepo risati, mamica in tovariš za likovno vzgojo. Kadar grem k sestrični, pa je ni doma, vzamem papir in rišem.

Urška Močnik, 3. a

ASTRONOM

Rad bi bil astronom. Opazoval bi ozvezdje z velikimi daljnogledi, ki se imenujejo teleskopi. Odkrival bi nove zvezde in opazoval lunine in sončne mrke.

Tomaž Pernovšek, 3. a

VETERINARKA

Postala bom veterinarica. Ta poklic mi je zelo všeč že zato, ker veterinar zdravi živali in jim pomaga. Doma imam psičko. Dlake ima tako lesketajočo zato, ker je zdrava. Ko smo jo šli obiskat,

je bil ta čížek čisto ubogi, vsi so hodili po njej. Mislila sem, da bo poginila. Ampak sedaj je tako navihana, da se mi doma skriva in je ne najdem, pa čeprav je v moji sobi. Ko greva na sprehod, se mi skriva za blok, tako, da imam velike težave z njo.

Mislim, da so vse živali tako navihane in še bolj. Zato bi bilo škoda, da bi nam poginile. Veterinar pa to prepreči, samo včasih mu to ne uspe. Jaz pa bi bila rada veterinarica in želela bi, da nas bi bilo še več in da bi bilo na svetu veliko, veliko živali.

Suzana Zider, 3. b

MEDICINSKA SESTRA

Ko bom velika bom medicinska sestra. Ljudi bom rada negovala in jim pomagala. Ranjeni ljudje so ubogi. Setri rada pomagam, kadar se ponesreči. In tako bom tudi starejšim pomagala. Moj poklic je zelo zahteven. Ljudje me bodo imeli radi, če bom z njimi ravnala lepo. Nekateri ljudje so operirani in jih to zelo boli. Tistim ljudem bom pa dajala zdravila, da bodo kmalu ozdraveli. Medicinska sestra je zame najlepši poklic.

Mateja Krempuš, 3. b

TEHNIK

Veliko poklicev je. Vsak odrasel človek ima svoj poklic, le redki ga nimajo. Tem je težko. Zato se vsak odrasel človek želi zaposliti. Vsak po svoje, kakor mu je všeč. Lahko se zgodi, da ne moreš priti do tistega poklica, kot si si ga načrtoval. Ali pa si se popolnoma napačno odločil.

Po šolanju pa se zaposliš na delovnem mestu, za katerega si se izučil. Moja mama je medicinska sestra in se je sama prebila skozi težave. Jaz bom lahko nemoteno študiral in bom lažje prišel do zaposlitve. Šel bom študirat tehniko, ker me veseli. Če se bom pridno učil, bom lahko prišel do poklica, ki me veseli. Vendar je pred mano še dolga pot in je še vse odvisno od učenja.

Matej Guček, 4. b

ZLATARKA

Moja mama dela v Železarni Store. Dela v pisarni. Tipka na stroj. Nekega dne sem šla k njej

v službo. Zraven nje delajo še druge gospe. Njene sodelavke so me vprašale, če že kaj razmišljam o poklicih. Rekla sem, da še ne. Nekega sobotnega dopoldneva sva šli z mambo v mesto. Šli sva mimo Zlatarne v Celju, mimo Mladinske knjige, mimo knjigarne. Potem sva šli v neko drugo Zlatarno, da bi kupili sestrični zlato verižico za rojstni dan. Ko sva prišli v Zlatarno, sem tam videla vse mogoče.

Zlate prstane, verižice, srebrne prstane in verižice...

Ko sva prišli z mamico iz Zlatarne, sem začela razmišljati o tem poklicu. Ko sva prišli domov, sem mamici povedala, o čem sem razmišljala. Razmišljala sem o tem, kako bom delala. Predstavljala sem si, da bi moj delovni čas potekal takole. Zjutraj, ko bi prišla v službo, bi šla v pisarno in bi si pripravila vse za delo. Rada bi pisala na zlato ali srebro črke ali imena, priimke in še marsikaj. Vendar ne vem če me bodo sprejeli.

Ta poklic me zelo zelo veseli in najbrž ga bom tudi opravljala. Vendar to še ne bo kmalu, saj sem komaj v četrtem razredu. Prej se bo treba še veliko veliko učiti.

Darja Vidmar, 4. a

NOGOMETAŠ

Rad bi bil nogometiš. Nogomet me veseli zaradi tega, ker hodiš po svetu in igraš nogomet. Zelo rad igram nogomet. Na dvorišču velikokrat igramo nogomet. Ko je zima, sem zelo žalosten, ker ne morem igrati nogometa. Ati mi je obljubil, da bom lahko hodil do osmega razreda igrat nogomet. Imam tudi nogometiško žogo.

Zoran Petkovič, 4. a

PROFESORICA MATEMATIKE

V šoli se bom pridno učila, da bom postala profesorica matematike. Profesor matematike bi postala rada zato, ker rada računam. Ko bom velika, če bom imela denar, si bom kupila stanovanje in avto. Ne vem točno, če se bom poročila. Redno bom hodila v Gaberje k Partizanu, da bom dobra športnica.

Tjaša Pecarski

POKLICI

Poklicev veliko je, a za katerega naj odločim se. Rada bi bila mesarka, kuharka ali pa pisarka.

Bom v pisarni sedela, in svinčnik v roki imela. Ali pa bila bi raje policajka?

Raje bom zlatarka ali pa urarka. delala bom prstane, popravljala bom urice. A ure to je pretežko, raje pustila bom to. Lahko bi bila plesalka, ali pa igralka. Plesala bi in igrala, se vrtela in smejala.

Olga Lopata, 6. a

FRIZERKA BOM

Veliko razmišljam o poklicih, kadar dobimo kakšen obisk, me vprašajo: »Zdaj si že v sedmem in za kaj se boš odločila.« Ne znam jim odgovoriti točno. Kajti nekaj časa me veseli ta poklic, nato pa drugi. Včasih mi očka predlaga kakšen poklic. Jaz pa z rameni nejevoljno odkimam: »Ta mi ne ustreza pa tudi veseli me ne.« Tako skoraj vedno naredim.

Mislím, da mi je najbolj všeč poklic frizerke. Mamica mi ga odklanja in pravi, da si cel dan na nogah. Jaz pa mislim, da ima vsak poklic svoje dobre strani in pa tudi slabe. Frizerski poklic mi je zato tako všeč, ker vidim, kako znajo narediti lepe frizure in uživam v tem. Moja mamica se včasih frizira doma in sem zelo vesela, če mi reče: »Dragica pomagaj mi tole.« Hitro skočim in se vsa vesela lotim dela. Pred tednom dni smo dobili obisk. Prišla je moja sestrična, ki je frizerka in me je postrigla. Najprej sem bila razočarana nad striženjem, potem pa, ko me je posušila s krtačo, sem veselo vzkliknila: »Kako čudovito si to napravila.« Mislím, da se bom učila za frizerko, če me ne bo pa zamikal kakšen drug poklic. Veseli me veliko poklicev in včasih bi bila kar vse. Mislím pa, da imam še nekaj časa, da se zatrdno odločim za poklic, ki mi bo zares ustrezal.

Dragica Hohkraut, 7. a

INTERVJU S FRIZERKO

Z Iris sva se pogovarjali z Erno Letner, frizersko obrtnico v Čuprijski ulici. Zastavili sva ji nekaj kratkih vprašanj.

Zakaj ste si od vseh poklicev izbrali ravno tega?

Ja. Zakaj? Zato, ker me ta poklic veseli in ga rada opravljam. Doma starši niso imeli denarja, da bi se lahko šolala. Tako sem kot vajenka takoj zaslužila nekaj denarja za svoje potrebe.

Kdo vas je navdušil za ta poklic?

Za ta poklic sem se odločila sama.

Imate kakšnega vzornika, da se po njem ravnete?

Tega ne bi mogla reči. Malo navdušenja pa sem povzela po vrhunskih strokovnjakih.

Ali ste kdaj mislili na kakšen drug poklic?

Ne. Nisem mislila.

Ali je treba že od mladih nog biti nadarjen za ta poklic?

Da. Vsakdo mora biti nadarjen za svoj poklic. Tudi frizerka za frizerski poklic.

Ali je to delo težko, vas utruja?

Delo je utrujajoče. Vedno moram biti prijazen s strankami in stati cel dan na nogah.

Kje ste se šolali, v katerem kraju?

Šolala sem se v Celju.

Kakšno je vaše mesečno plačilo?

Glede na ta poklic je plača dokaj dobra. Odvisna je od vloženega truda in dela pri strankah.

S kakšnim uspehom se lahko vpišeš v šolo za frizerje?

Tudi frizer mora imeti dokaj dober uspeh. Ko sem se jaz vpisala v poklicno frizersko šolo, sem bila dobra. A ko sem končala obrtno šolo sem bila odlična.

Ali ste mnogo dni presedeli ob knjigah?

Ne, saj ni bilo potrebno. Učno snov sem zlahka obvladala.

Koliko časa traja vajeniška doba?

Po končani osemletki postaneš vajenec. Vajeniška doba traja tri učna leta. Šele takrat postaneš frizerka.

Iris Hertiš
in Melita Volavšek, 6. b

KAJ BOM POSTAL?

— Vojak. Tam se veliko strelja. To me veseli. (Dejan Muhič, 4. a)

— Lutkar. Vem, da s tem razveseljujem otroke. (Dejan Petrovič, 4. b)

— Bil bi »tovariš za telovadbo«. (Alen Ivankovič, 4. b)

— Rada bi bila igralka, a hkрати me tudi veseli poklic tovarišice za gospodinjstvo, ker mislim, da imam smisel za pečenje peciva (Lavra Ažič, 4. b)

— Rada bi bila tovarišica, ker me zelo veseli delo z otroki in rada bi pisala v redovalnico dobre ocene. (Mateja Rebrnik, 4. b)

— Želim si postati zdravnica, ter pomagati bolnim ljudem. (Ksenija Ogrizek, 4. b)

— Postala bi vzgojiteljica. Rada bi se ukvarjala z majhnimi otroki. Tanja Resinovič, 4. b)

— Želim postati zdravnica, ker zdravniki pomagajo bolnim ljudem, tudi jaz bi pomagala bolnim ljudem. (Polona Šepec, 4. b)

— Zelo me veseli poklic učiteljice. Veseli me zato, ker imam rada majhne otroke. (Urška Belc, 4. b)

— Postal bom miličnik, lovil bom lopove, ki kradejo. (Tonč Zidar, 4. a)

— Postala bi rada igralka. (Vladimira Skale, 4. b)

— Lepo je leteti, zato bom najbrž postal pilot. (Zoran Pendič, 4. a)

— Postal bi rad kuhar, ker me ta poklic veseli. (Janez Šturm, 4. b)

Anketo je izvedla tovarišica Marija Štiglic — mentorica novinarskega krožka na nižji stopnji.

NAŠI KROŽKI

NOVINARSKI KROŽEK

Že od začetka leta deluje na naši šoli novinarski krožek. Pri njem se je zbralo veliko učencev, ki dokaj dobro pišejo spise. Pri krožku se pogovarjamo o važnih pisateljih. Tovarišica nam razdeli naslove spisov, ki jih nato napišemo, nato pa pošljemo v uredništva raznih časopisov. Če je spis objavljen, ga prilepimo na oglasno desko, ki jo ureja novinarski krožek.

Učenci, ki hodimo k novinarskemu krožku, sodelujemo tudi pri šolskem radiu, ki je vsak petek.

Tudi dopisujemo si z učenci novinarskih krožkov iz drugih šol.

Izdajamo tudi šolsko glasilo. Zdaj je pred nami tretja številka.

Simona Arenšek, 6. b

DELO V GRAFIČNEM KROŽKU

Grafični krožek je moj najljubši krožek, takoj za likovnim. Hodim sicer k dvema krožkoma, a vseeno mi je grafični všeč. Krožek vodi že nekoliko starejši uslužbenec Aera oziroma Cetisa, Lovrenčič Stane. Le-ta je zelo prijazen z nami in zmeraj nam pove kaj novega o tisku in grafičnem poslu. Zmeraj, kadar smo skupaj nam razdeli liste, na katerih piše kaj novega o tem. Imamo jih že po deset. Pred nekaj tedni smo šli na ekskurzijo v Cetis — tozd grafika. Tam smo si ogledali tiskarske stroje, od najstarejših, pa do najbolj modernih. Videli smo tudi stavce pri njihovem opraviilu in črke različnih velikosti. Tovariš Lovrenčič nam je vse, kar smo videli, strokovno razložil in pojasnil. Videli smo še, kako so tiskali različne papirnate izdelke. Uslužbenci so bili zelo prijazni z nami in so nam dali mnogo nalepk. To so izkoristili krožkarji iz petih in šestih razredov in so se domala

postavili na glavo v zaboj z odpadnimi nalepkami. Jaz osebno sem »nesel« »le« kakšnih petnajst kil kartona, drugega pa nič.

Da, v krožku je zelo lepo in ni mi žal, da hodim v ta krožek. Zadnjič nas je tovariš Lovrenčič vse skupaj postavil pred šolo in nas slikal. Lepo, a ne?

Sandi Cepuš, 8. a

PEVSKI ZBOR

Pevske vaje imamo, odkar je pouk na naši novi šoli. Vodi jih Janežič Jožica.

Pa boste morda pomislili: »To pa že ne bi bilo zame. Vsak drugi dan sedeti na vajah, je res preveč.« Toda to ni tako naporno. Pri vajah se marsikdaj tudi pošalimo.

Zadnje čase se to na srečo ne zgodi, ker vadimo za nastop, pa vendarle. Pa saj tudi petje ni zoprno. Čeprav nam v teh letih tovrstna glasba ni preveč všeč, moramo vendarle priznati, da troglasje vendarle lepo zveni. Do sedaj še nismo imeli važnejših nastopov, zato moramo gledati, da se bomo aprila na reviji dobro odrezali.

Lucija Posinek, 6. b

KNJIŽNICA

Na naši šoli deluje poleg krožkov tudi knjižnica. Ker je šola nova, je tudi knjižnica na začetku razvoja. Knjižnico zelo radi obiskujejo vsi učenci naše šole. V knjižnico največ prihajajo učenci nižjih razredov, ker vedo, da je branje knjig za njih zelo koristno. Knjižnica deluje letos že drugo leto, vendar nimamo na izbiro vseh knjig, ki bi jih učenci želeli. Knjižnico vodi tovarišica Janežič. Ker pa ne zmore vsega dela, ji pomagajo tudi učenke.

Pomagamo bralcem izbirati knjige, iščemo žepke v katerih so kartončki, tako, da tovarišica hitreje postreže mladim bralcem.

Knjige, ki so jih učenci vrnili, zložimo na police, točno po vrstnem redu.

Knjižnica je odprta za vse učence, ki jih zanimajo knjige, in ki si z branjem radi tudi krajšajo svoj prosti čas.

Marjana Čretnik, 8. a

POROČILO ŠOLSKEGA ŠPORTNEGA DRUŠTVA

Poročila! To so navadno suhoparna, pusta nizanja stavkov. Pa saj tudi ne morejo biti drugačna. Naše športno društvo je sorazmerno mlado saj deluje šele drugo leto pa že stoji trdno na svojih nogah. To sta omogočila predvsem mentorja Vlado Murko in Janez Sešlar.

Redno se vključujemo v vsa tekmovanja, prirejamo prijateljska srečanja o raznih disciplinah itd. Dosegli smo že vrsto lepih rezultatov, s katerimi smo vsi zadovoljni in smo ponosni nanje.

Do vseh uspehov je pot težka in naporna in najlepše je biti v disciplini najboljši, to je samo pika na i.

Naš ŠSD navezuje tudi prijateljske stike z učenci drugih šol. Na primer z IKE, vse šole pa pridejo rade v našo telovadnico saj je še skoraj nova in sodobno opremljena.

Največje uspehe dosegamo v košarki, saj to je disciplina, na katero smo se še posebno usmerili. Za košarko pa ne zaostajata nogomet in rokomet. Vključujemo pa se še v druga tekmovanja — vendar povsod ne moremo biti najboljši. Sicer pa že od nekdanj velja geslo »Važno je sodelovati, četudi ne zmagati«.

Nekaj sekcij v okviru ŠSD pa nam vodijo tudi zunanji sodelavci eden najuspešnejših je judo. Judo vodita dva zelo znana judoista, to sta Marjan Fabijan in Štefan Cuk-Keka.

Sedaj, ko je Fabijan v vojski, spretno vodi naše judoiste Štefan Cuk-Keka.

Povsod so težave in tudi tu se najdejo, te pa so predvsem materialne. Od tod nam pogosto pomaga ZTKO, ki nam velikokrat stoji ob strani.

Drugih težav ni in upam, da bo naše ŠSD še naprej delovalo kot prej.

Matja Mešl, 7. a

PREGOVORI IN REKI O DELU

1. Veliko skrbi glavo sivi.
2. Kruha ne napravi moka, ampak roka.
3. Kdor se zna opreti na roke, se zna tudi na jezik.
4. Po opravljenem delu je sladek počitek.

5. Od rok do ust je dolga pot.
6. Po delu plačilo.
7. Delal je z računico.
8. Že staro pravilo, da delo zahteva plačilo.
9. Služba ni družba.
10. Končanemu delu se pridruži veselje.

11. Dela kot črna živina.
  12. Nič ni težko, kar radi stori-mo.
  13. Kdor ne dela, mora krasti ali krave pasti.
- Iz knjige Ljudska modrost trden je most, Stanka Preka, je izbrala Damjana Tržan, 7. b.

